

РЕШЕНИЕ

№ 744

гр. София, 10.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 28.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9302** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на М. С. Т. срещу ЗППАМ № 1711/03.09.2020 г., издадена от А. Д. - мл. автоконтрольор 01 група, 01 сектор в ОПП-СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца.

В жалбата е посочено, че издадената заповед е незаконосъобразна. Моли се тя да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - А. Д. - мл. автоконтрольор 01 група, 01 сектор в ОПП-СДВР – в съдебно заседание се явява лично, оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка на 03.09.2020 г., около 1.00 часа, е установено, че М. С. Т. в [населено място] управлява личния си автомобил „Форд Фиеста“ с рег. [рег.номер на МПС] , по [улица]от [улица]към [улица]. На [улица]тя била спряна за проверка, като е отказала да бъде тествана с техническо средство за употреба на алкохол. На водача е издаден талон за изследване № 093312.

Не е направено медицинското изследване, за което е издадена талонът.

Съставен е АУАН № 357379/03.09.2020 г.

Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 1711/03.09.2020 г. от А. Д. - мл. автоконтрольор 01 група, 01 сектор в ОПП-СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ отнемане на СУМПС, но за не посече от 18 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Видно от представените, с административната преписка заповеди, с които са определени лицата, които следва да осъществяват контрол по ЗДвП, оспореният пред съда акт е издаден от компетентен административен орган.

Процесната ЗППАМ отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове имат доказателствена сила до доказване на противното, поради което при издаването на ЗППАМ следва да бъде възпроизведена фактическата обстановка описана в АУАН при липса на доказателства, оборващи направените в него констатации. Посоченото нарушение в ЗПАМ не съответства на констатираното с АУАН. АУАН съдържа фактическите констатации за издаване на ЗППАМ, поради което ЗППАМ следва да съответства по фактическото си съдържание на АУАН, за да бъде законосъобразна. За да бъде издадена ЗППАМ, следва първо да бъде установено нарушение с АУАН. При издаден АУАН административният орган действа в условията на обвързана компетентност, а не при оперативна самостоятелност, поради което няма право на самостоятелна преценка. Видно от процесната ЗППАМ, в същата е отбелязано, че водачът е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 промила. Констатираното с АУАН нарушение обаче е отказ водачът да бъде изпробван за употреба на алкохол. Не е направено и медицинското изследване, за което е бил издаден талон, което представлява отказ водачът да бъде изследван за наличие на алкохол в кръвта.

Съгласно чл. 171, ал. 1, т. 1, б „б“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с

медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В нормата на чл. 171, ал. 1, т. 1, б „б“ от ЗДвП, са предвидени две хипотези – управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 промила или след употреба на наркотични вещества и техните аналози, както и отказ на водач да бъде проверен с техническо средство или да даде проба за медицинско изследване. При издаването на ЗППАМ следва да бъде отразена конкретна хипотеза, съответстваща на установеното с АУАН нарушение, което в процесния случай не е направено, като е допуснато нарушаване на правото на защита на наказаното лице.

С оглед изложеното, оспорената ЗППАМ е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. С. Т. срещу ЗППАМ № 1711/03.09.2020 г., издадена от А. Д. - мл. автоконтрольор 01 група, 01 сектор в ОПП-СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца.

Решението е окончателно е не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: